

راه های تشخیص منطقی یا غیر منطقی بودن درخواست های کودکان

باید فلان وسیله را برای من بخرید، من امروز این ناهار را نمی خواهم و برای من چیز دیگری درست کنید، بعدازظهر باید به فلان پارک برویم و ...

باید فلان وسیله را برای من بخرید، من امروز این ناهار را نمی خواهم و برای من چیز دیگری درست کنید، بعدازظهر باید به فلان پارک برویم و ... این ها گوشه ای از درخواست های کودکان است که دوست دارند به همه آن ها پاسخ مثبت داده شود و گرنه جیغ، گریه، اوقات تلخی و ... به راه می اندازند تا به هدف شان برسند. با این حال و در این بین، همیشه یک سوال برای والدین به وجود می آید که کدام درخواست های کودک مان منطقی است و باید به آن ها پاسخ دهیم و کدام هایشان، غیر منطقی است و نباید به آن ها جامه عمل بپوشانیم.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از روزنامه خراسان، حسین سلیمان پور؛ روان شناس تربیتی در ادامه نکات تامل برانگیزی در این زمینه مطرح می کند که خواهید خواند.

خواسته اش منطقی است یا غیرمنطقی؟

در پاسخ به این که «چگونه بفهمیم خواسته کودک مان منطقی است یا غیر منطقی؟»، باید گفت که خواسته های منطقی همان نیازهای طبیعی کودک هستند مانند نیاز به آب، غذا، بازی، محبت، توجه، نوازش و ... که باید به موقع، بجا و به اندازه برآورده شوند و اگر از چارچوب اصلی خارج شوند، ارضای بیشتری را طلب می کنند یا اگر بخواهند در زمان و مکانی غیر از زمان و مکان خودشان برآورده شوند، یک خواسته غیر منطقی است که قطعاً باید در مقابل آن ها مقاومت کرد.

شباهت چراغ راهنمایی و رانندگی و درخواست های کودکان

شاید در این جا، چراغ های راهنمایی و رانندگی مثال خوبی باشد یعنی وقتی خواسته کودک منطقی باشد، به آن عمل می کنیم یعنی چراغ سبز است اما وقتی خواسته اش غیر منطقی است، به هیچ عنوان تسلیم نمی شویم یعنی چراغ قرمز است. در این بین باید مثل پلیس عمل کنیم که قاطعانه حکم را اجرا می کند و به عکس العمل های ما توجهی نمی کند، ما هم به عکس العمل های کودک مثل گریه کردن، توهین کردن و ... اعتنا نمی کنیم و تسلیم نمی شویم. واضح است که در این مواقع حق نداریم او را دعوا کنیم، توهین کنیم و ...

3 مثال مصداقی

این موضوع را با چند مثال، مصداقی تر توضیح می دهیم.

مثال یک: کودک دوست دارد با او بازی کنید (نیاز منطقی و چراغ سبز)، اما این نیاز تا زمانی منطقی محسوب می شود که در یک فاصله زمانی معین مثلاً نیم ساعت، یک ساعت و ... (متناسب با توان، انرژی روانی و جسمی شما که همان سطح پذیرش است) انجام شود اما اگر خواسته او برای ادامه بازی خارج از توان شما یا به عبارتی خارج از سطح پذیرش شما باشد، یک خواسته غیر منطقی بوده، پس باید محترمانه ولی قاطعانه به او بگویید: «می دانم دوست داری بازی کنیم ولی من خسته شده ام و نمی توانم ادامه دهم» و در مقابل اصرار، گریه یا نق نق کردن او مقاومت کنید و بگویید: «نه نمی توانم» اما توهین، سرزنش تحقیر، تنبیه و ... هیچ جایگاه تربیتی نخواهد داشت.

مثال دو: این که کودک دوست دارد، سر میز غذا برای ماست و خورشت ظرف جداگانه ای داشته باشد، یک خواسته منطقی است، اما زمانی که می خواهد در ظرف ماست یا خورشت شما انگشت بزند، یک خواسته غیر منطقی است و باید از آن ممانعت به عمل آورید.

مثال سه: زمانی که کودک درباره وسایل تزئینی خانه اقوام سوال می پرسد یا می خواهد از نزدیک آن ها را ببیند، به یک نیاز طبیعی یعنی حس کنجکاوی پاسخ می دهد اما وقتی با سر و صدا و جیغ و گریه می خواهد آن ها را بردارد، دست بزند یا با خود به خانه بیاورد، کاملاً خواسته غیر منطقی است.

چند توصیه روان شناسانه

بهترین و کارآمدترین رفتار، تسلیم نشدن در مقابل خواسته های غیر منطقی کودک است. پس هر وقت می خواهد با جیغ، گریه و سر و صدا به خواسته هایش برسد، به هیچ عنوان توجه نکنید، عصبانی نشوید، داد نزنید، صحبت نکنید، تسلیم او هم نشوید، فقط و فقط بی تفاوت باشید، انگار او را می بینید و حرف هایش را نمی شنوید. البته این کار ساده ای نیست و نیازمند صبر و حوصله و تمرین است به خصوص اگر در یک جمع قرار داشته باشید.

همچنین هرگاه تقاضایش را به آرامی بیان کرد، به او توجه کنید ولی اگر خواسته اش غیر منطقی است، باز هم تسلیم نشوید و به جای هرگونه صحبت اضافی، نصیحت یا سر و صدا فقط و فقط بگویید: «نه، نمی شود.» اگر هم کودک با شما لجبازی می کند، سعی کنید با زبانی ساده و خیلی مختصر برایش توضیح دهید ولی از سخنرانی های طولانی، تاکید زیاد، اصرار کردن زیاد، نصیحت، تذکر و ... جدا بپرهیزید چون برای او نرم افزاری که بتواند این سی دی های شما را بخواند، هنوز نصب نشده است(!) یعنی هنوز به آن مرحله شناختی نرسیده است که مفهوم صحبت های شما را بفهمد.